

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év április hó 28. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

A halált okozó testi sértés és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 11.B.74/2006/37. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 62.400,- (hatvankettőezer-négyszáz) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság 2007. év december hó 3. napján kihirdetett 11.B.74/2006/37. számú ítéletében a vádlott bűnösségét halált okozó testi sértés büntetében, súlyos testi sértés büntetékének kísérletében, 2 rb. maradandó fogyatékossgot okozó testi sértés büntetében és kábítószerrel visszaélés vétségében állapította meg. A vádlottat ezért halmazati büntetésül 5 évi börtönbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és védője fellebbezett részben téves minősítés miatt és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, majd a fellebbezési tárgyaláson a védő elsődlegesen a vádlott védekezésének elfogadása mellett a vádlott felmentésére tett indítványt és emellett másodlagosan tartotta fenn a minősítés megváltoztatása és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.516/2006/9. számú átiratában észrevételezte a megyei bíróság ítéletének megalapozatlanságát a kábítószerrel visszaélés vétsége vonatkozásában. E körben a megyei bíróság ítéletének

helyesbítését, a cselekmény Btk.282/C.§ (1) bekezdése szerinti minősítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség fellebbezési tárgyaláson részt vett képviselője az indítványban foglaltakkal egyezően szólalt fel.

A Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét és az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körűen felülbírált. A hiánypótlási felhívásra kijavított tárgyalási jegyzőkönyv alapul vételével megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási törvény rendelkezéseit túlnyomórészt megtartotta és a lényegét illetően ítélete megalapozott.

Észlelte azonban, hogy a megyei bíróság ítélete kisebb részben megalapozatlan, mivel a megyei bíróság a bizonyítási anyagban meglévő ellentmondásokat nem mindenben oldotta fel, a bizonyítékok értékelése során részben iratellenes megállapítást is tett, míg a kábítószerrel visszaélés tekintetében a cselekmény jogi lényegét nem kellően ismerte fel és ebből fakadóan ítéletszerkesztési és indokolásbéli hibát vétett.

A részleges megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a Fővárosi Ítéltábla a Be. 353. § (1) bekezdése alapján bizonyítást vett fel, ezért az ügyet a Be. 363. § (2) bekezdés b./ pontja szerint tárgyalásra tűzte ki. A tárgyaláson meghallgatta az eljárás során szakértői véleményt előterjesztett igazságügyi orvosszakértőket annak érdekében, hogy a szakértői véleményekben rejlő ellentmondásokat feloldja. A szakértők tárgyalási meghallgatása a megyei bíróság megállapításait alátámasztotta, ezekkel kapcsolatban indokolási kiegészítéseként a Fővárosi Ítéltábla a következőket rögzíti.

Az ítéleti tényállás 3. pontjában a megyei bíróság azt rögzítette, hogy a vádlott bántalmazása következtében a sértett a bal oldal hátsó felszínén a VIII-IX-X. bordák törését szenvedte el. Tette ezt anélkül, hogy a tárgyaláson is meghallgatott igazságügyi orvosszakértővel az ügy irataiban ezzel kapcsolatban található ellentétes adatokat tisztázta volna. A nyomozati iratok 115. oldalán szereplő vizsgálatokról szóló orvosi értesítő a VIII. borda diszlokáció nélküli törésére és a IX-XI. borda régi törésének nyomaira utal, és ez az adat az iratokban a későbbiekben is felmerül. A Fővárosi Ítéltábla által meghallgatott szakértő ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy a nyomozati iratok 131. oldalán szereplő boncjegyzőkönyv adatait vette alapul és álláspontja szerint ezt is kell irányadónak tekinteni, tekintettel arra, hogy ez tartalmaz objektívebb adatot.

A másodfokú tárgyalási meghallgatás alapján ugyancsak megalapozottnak kell tekinteni az elsőfokú ítélet 11. oldalának második bekezdésében található azt a megállapítást is, hogy a tényállás 3. pontjában rögzített cselekmény kapcsán a sértett kezelése szakszerűen történt. A megyei bíróságon ezzel kapcsolatban az igazságügyi orvosszakértő ellentétesen nyilatkozott, mint a később bevont másik igazságügyi orvosszakértő és a megyei bíróság a szakértők együttes

meghallgatását elmulasztotta. Ezt a Fővárosi Ítéltábla pótolta, a másik igazságügyi orvosszakértő álláspontját részletesen megindokolta és az abban foglaltakat már az igazságügyi orvosszakértő sem vitatta.

Iratellenes megállapítást tett a megyei bíróság az 1-es tanú elsőfokú tárgyaláson tett vallomásának idézésével kapcsolatban, amikor azt rögzítette, hogy az 1-es tanú a tárgyaláson a nyomozati vallomásának jelentős részét fenntartotta és csak arra vonatkozóan tett ellentétes vallomást, hogy a sértetten sérüléseket látott. Ténylegesen az 1-es tanú az elsőfokú tárgyaláson a nyomozati vallomását alapjaiban megváltoztatta és azt is vitatta, hogy a sértett elmondta neki a rendszeres vádlotti bántalmazást. Ezzel kapcsolatban azonban az indokolásbéli hibának érdemi jelentősége nincs, mivel a bántalmazásokat az egyéb bizonyítékok is kellően alátámasztották, ugyanakkor az 1-es tanú a nyomozati vallomása megváltoztatására kellő indokot felhozni nem tudott, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint egyértelmű, hogy a vallomásváltoztatásban családi ráhatás is érvényesül.

A vádlott édesanyja és nagymamája bántalmazásai vonatkozásában (1-4. tényállási pontok) a megyei bíróság egyéb megállapításai helytállóak, a bizonyítékok törvényes mérlegelésén alapulóak. A vádlott a cselekmények elkövetését tagadta, azonban az egyéb bizonyítékok az ítéleti tényállás megállapításának kellő alapjául szolgáltak. Az orvosi adatok, a tanúk vallomásai meggyőzően bizonyították, hogy a vádlott közeli hozzátartozóit, a sértetteket rendszeresen és durván bántalmazta, ugyanakkor az is kiderült, hogy édesanyja fia magatartását szégyellte, ezért azt a környezete előtt mindenben leplezni igyekezett. Erre vezethetők vissza egyes megnyilatkozásai bizonyos sérülésekkel kapcsolatban, úgy környezete, mind az őt vizsgáló orvosok előtt.

Összességében tehát a Fővárosi Ítéltábla a vádlott védekezését kellően és megfelelően megcáfoltak találta, ekként a védelmi fellebbezésben foglaltaknak e körben nem adott helyt. A megállapítottól eltérő tényállás megállapítása csak a bizonyítékok felülmérlegelése útján lett volna lehetséges, amely a másodfokú eljárásban tilalmazott.

Mindenben helytállóak viszont a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség észrevételei a tényállás 5. pontjában, és az ott írt kábítószerrel visszaélés vétsége vonatkozásában. Megállapítható, hogy e cselekmény jogi lényegét a megyei bíróság nem kellően ismerte fel, ebből fakadóan az ügyészi vád hiányosságait sem tisztázta, a helyesbítésre az ügyész által is csak a bírósági eljárás végén perbeszédében került sor, a megyei bíróság azonban erre sem volt kellő figyelemmel. Ebből fakadóan a történeti tényállási részben nem rögzített elkövetési cselekményt, azonban az a személyi részben megtalálható, ezért a Fővárosi Ítéltábla a történeti tényállás részeként jelöli meg az elsőfokú ítélet III. pontjának második pontjában a második bekezdésben rögzítetteket, mely szerint a vádlott baráti társaságban 22-23 éves korában kezdett el kábítószer fogyasztani, kokaint és speedet, 2003. évtől a kábítószer maga szerezte be a Keleti pályaudvarnál

ismeretlen személyektől. Letartóztatásáig havi két alkalommal szerzett be egy-két grammot ezekből a szerekből.

A kábítószerrel visszaélési cselekmény törvényi minősítése a megyei bíróság részéről elmaradt. Az ügyészi vád nem létező törvényhely megjelölésén alapult, a megyei bíróság ezt nem korrigálta és egyébként megengedhetetlenül a Btk. megfelelő szakaszának megjelölése nélkül hagyta a vádlottnak felrótt vétség minősítését. A Fővárosi Ítéltábla ezért pótlólag rögzíti, hogy a kábítószerfüggő vádlottnak az alapmenyiségi kábítószer megszerzése róható fel, ezért cselekménye a Btk.282/C. § (1) bekezdése szerinti kábítószerfüggő személy által megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége - miként arra a főügyészi indítvány is utal.

Ugyanakkor a testi sértési cselekmények vonatkozásában a bűnösségre vont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes és a minősítéshez fűzött jogi indokolás is helytálló.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a megyei bíróság kellően számba vette és az általa kiszabott büntetés eltúlzottnak nem tekinthető. A súlyosan kifogásolható életvezetésű vádlott közeli hozzátartozói sérelmére huzamos időn keresztül követett el emberileg is elfogadhatatlan cselekményeket. Cselekményei következményeire is tekintettel a kiszabott büntetés még inkább méltányosnak is tekinthető, ezért annak enyhítése szóba sem jöhet.

Mivel a kábítószerrel visszaélés vétsége vonatkozásában a korrekció kizárólag indokolásbeli változtatást igényel és a rendelkező részt nem érinti, további vonatkozásokban pedig a megyei bíróság ítélete törvényes, azt a Fővárosi Ítéltábla a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az igazságügyi orvosszakértők tárgyalási meghallgatásával felmerült másodfokú bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése és a Be.338.§ (1) bekezdése szerint a vádlott viseli.

Budapest, 2009. év április hó 28. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 11.B.74/2006/37. számú ítélete - helybenhagyás folytán - a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. év április hó 28. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelél:

Ónodi Gáborné
bíróági ügyintéző